

828

Κουντουβερνία

φ. 438^v

/ Φ 474

Ἐβγαλμένη

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 13/ εἰς τὸ σπίτιν κάμου τοῦ ὑπο / γράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ παναινδεσιμώτατος ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς Γάτος καὶ ὁ κύρ Δη / μήτρης Μαράκης ἀπὸ τῶν Κουτζο-
 χεράδων οἱ ὅποιοι πέφτου εἰσὲν κουντουβερνία παντοτινὴ ἡγουν ὁ ἄ / νωθεν ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς λέγειν τὸ πῶς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ εὐρίσκεται ἀπὲ ἀγορὰν τοῦ μα / κα-
 ρίτην τοῦ πατέραν του ἕνα κομμάτιν ἀμπέλι με συνκιᾶς μέσαν καὶ με σπίτιν καὶ πατητήριν / καὶ με πηγὰδιν εἰς τὸ μέρος τοῦ Δεμάτου σύνμπλιο τοῦ σινιὸρ Μαρ-
 κέτου Κορονέλλου καὶ σινιὸρ Μουσοῦ Ἰκαρην / καὶ παπᾶ Ἰωάννη Σπανοῦ ἀπὸ τὴν Μονὴ καὶ σύνμπλια τῶν χωραφιῶν τοῦ ἄνωθεν ἀφέντη πρὲ / Χουρσῆν οἱ δύο πάρτες
 ποὺ ἔχειν ἀγορὰ ἀπὸ τὸν Νικόλα Παρδνικόν καὶ Μανώλη Μπουρ / γάκην τὰ ὅποια ἄνωθεν ἀμπέλι καὶ τὶς δύο πάρτες τὰ χωράφια τὰ διδεν τοῦ ἄνω / θεν κύρ Δημήτρη
 ὁ δὲ διαμυσταρὶκα παντοτινὰ παίδιων παίδιων τος με τὶς μὸδοις καὶ / κόντετζιδνε τὶς κάτωθεν ἡγου ὁ εἰρημένος κύρ Δημήτρης ἀπομαίνει ὅτιν ὁ τράφος ὁ / ποὺ εἶναι
 ἀνάμεσαν τὸ ἀμπέλι καὶ τὰ χωράφια νὰ τὸν ἐχαλάσῃ νὰ τὰ κάμη ἕνα με / τὸ ἀμπέλι
 [[καὶ]] με τὰ χωράφια καὶ νὰ κάμη τὸν τράφον ἀπὸ τὴν ἀπάνων μεριά νὰ τὸ τρα-
 φο / κοπήσῃν ὅλον ἀτόρνου νὰ τὸ κρατῇν πάντα ἀπαντημένον χειμῶν καὶ καλοκαίριν
 καὶ / τὸ ἀμπέλι νὰ εἶναι κρατημένος ὁ ρηθεῖς κύρ Δημήτρης ὁ κοπιαστής νὰ τὸ καταβολε / ὕην κάθεν χρόνον καὶ νὰ τὸ ἀναστήνῃ καὶ νὰ τὸ καματεύῃν στὴν ὥραν
 του εἰσὲ κάθεν / του κάματον. Οὕτως καὶ τὰ χωράφια ὑπόσχεται νὰ τὰ δουλεύῃν εἰς τὴν ὥραν τος καὶ νὰ τὰ / καλλιεργᾷ κατὰ τὴν τάξιν καὶ νὰ τὰ σπέρνῃ χειμωνικὰ
 καὶ καλοκαιρινὰ με σπόρους / ἐδικούς του καὶ τὴν νιτράδα ποὺ ἤθελε ξαπεστείλειν ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ τὴν μοιρά / ζουν εἰς τὴν μέσῃν ἴσια πρὸς ἴσια χωρὶς κανένα ἰνγ-
 γανος καὶ τὴν μπάρτη τῶν νοικοκυ / ρῶν νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ κοπιαστάδες νὰ τὴ φέρνου με ὀξοδές τος εἰς τὸν σπίτιν τῶν / οἰκοκυρῶν καὶ νὰ παίρνου πάντα θέ-
 λημα εἰσὲ θέρος καὶ σὲ ἀλώνι καὶ οὕτως καὶ εἰς τὸν καλο / καιρινὸν τὰ ὅμοια. Εἰ δὲ εἰς τὸ ἀμπέλι σὲ ὅ,τιν κρασὶν ἤθελε ξαπεστείλει ἀφέντης ὁ Θεὸς νὰ / μοιράζεται
 καὶ αὐτὸν εἰς τὴν μέσῃν τος ἴσια πρὸς ἴσια καὶ τὴν μπάρτην ποὺ ἤθελεν ἀνγγίξειν τῷ / νοικοκυρέων νὰ εἶναι κρατημένοι οἱ νοικοκυροὶν νὰ πηγαίνου ἀπὸ τὸ ἀμπέλι
 νὰ παίρνου τὴν μπάρ / την τος / τὸ κρασὶν / με ἔξοδες ἐδικές τος καὶ νὰ παίρνου οἱ κοπιαστάδες πάντα θέλημα τῶν νοικοκυρέων σὲ / τρύγος καὶ εἰσὲ πάτος καὶ νὰ

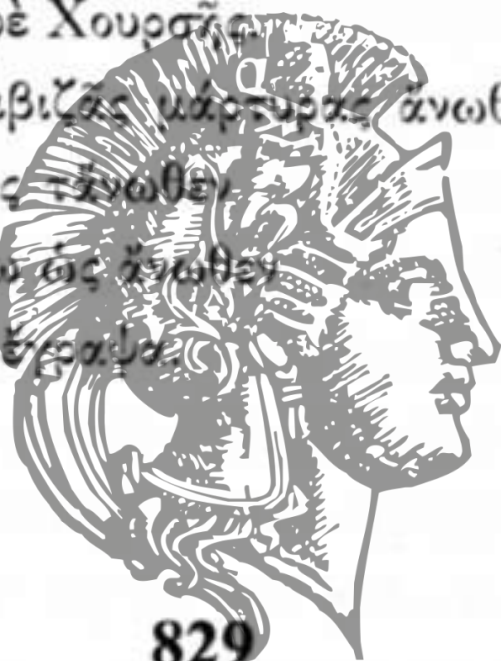
φέρνουν καὶ τὸ καλαθιάτικον κάθεν Κυριακὴν κατὰ τὴν τάξιν καὶ / τὰ ἐξῆς καὶ διὰ
πληρωμὴν καὶ τιμὴν τοῦ παντικίου ὁμολογᾷ ὁ ἄνωθεν ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς / πὼς
ἔλαβεν ἀπὸ τὸν ἄνωθεν κύρ Δημήτρη ρεάλια ἑπτὰ ἦτοι νούμερο 7 / καθὼς ἔβαλαν
καὶ ἐπὶ / κοψάν τον. "Οθε εἰς κανέναν γγαιρὸν ὅπου τὸ αὐτὰ ἄνωθεν πράματα δὲν
ἐθέλασιν / γίνονται καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς προμετάρειν ἢ ἂν ἐθέλαν τοὺς εὖρην
εἰς καμμία ἄτα / ξία τῆς κλεψίας νὰ πριβάρουνται ἀπὸ μέσαν καὶ νὰ χάνου καὶ τὰ
ἄσπρα τος καὶ ὀξοδές τος, εἰ δὲ πάλι καὶ κάνουν τα καλὰ καὶ ἐμπιστεμένα ὡς προ-
μετάρει νὰ γροικᾷται πάντα τὸ ἓνα / τετάρτι τῶν αὐτῶν πραγμάτων ἐδικόν τος,
εἰ δὲ πάλι εἰς κανέναν γγαιρὸν ὅπου νὰ μὴ / ταιριάζουσιν ἢ αὐτοῖν ἢ οἱ κληρονόμοι
τος νὰ μποροῦν νὰ τὸ μοιράζου νὰ παίρνου οἱ νοικοκυροῖν τὰ τρεῖ / α τετάρτια καὶ
οἱ κοπιαστάδες τὸ ἓνα τετάρτιν καὶ τὰ ἐξῆς. Εἰς ὅλον τὸ παρὸν γεγραμμένο οἱ με-
ρί / δες ἔμεινα κοντέντοι καὶ ἀνεπαμένοι ντεφεντέροντας οἱ νοικοκυρέοι τοὺς κο-
πιαστάδες εἰς κάθεν ἐ / νάντιο εἰς μαρτυρίας τῶν κάτωθεν ἀξιοπίστων μαρτύρων
ἀπογράφοντας καὶ ὁ ἀφέντης ὁ πρὲ Χουρσῆς

/ — ὁ οἰκονόμος Παροναξίας Τριβιζῆς μάρτυρας ἄνωθεν —

/ — Θεοδωρῆς Τάγαρης μάρτυρας ἄνωθεν

/ — πρὲ Χουρσῆς Γάτος βεβαιώνων ὡς ἄνωθεν

Ἰωάννης Μηλιάτης νοτάριος ἔγραψα

829

Κουντουβερνία

φ. 439^Γ

/ Ἐβγαλμένη

Φ 475

/ + Εἰς δόξαν τοῦ αἰωνίου Θεοῦ ἡμῶν ἀμήν. 1688/ ἐν μηνὶ Γεναρίου 13/ εἰς
τὸν σπίτιν κάμου τοῦ ὁ / πογράφοντος νοτάριου ἐνεφανίστην ὁ παναινδεσιμώτατος
ἀφέντης πρὲ Χουρσῆς Γάτος καὶ / κύρ Δημήτρης Μαράκης καὶ κύρ Ἀντρίας Βερ-
νίκος οἱ ὅποιοι [[γρα]] πέφτου εἰσὲ συνίβασιν / κουντουβερνίας παντοτινῆς ἡγου ὁ
ἀφέντης ὁ πρὲ Χουρσῆς λέγειν τὸ πὼς νὰ ἔχην καὶ νὰ τοῦ / εὕρισκεται ἓνα κομμάτιν
χωράφιν ποταμίδαν / εἰς τὸ μέρος / τοῦ Δεμάτου / τὸ ὅποϊον χωράφιν ὁ ἄνωθεν
ἀφέν / τῆς πρὲ Χουρσῆς τὸ δίδειν καὶ παραδίδει τον καὶ παντικιάζει τον τῶν ἄνωθεν
κοπιαστάδων Δη / μητρίου καὶ Ἀντρέα χωρὶς καμμία πληρωμὴν μόνον μετὶ τῶν κά-
τωθεν κοντετζιόνες ἡγου / οἱ αὐτοῖν κοπιαστάδες προμετάρου ὅτιν τὸν αὐτὸν χω-
ράφιν νὰ μποροῦν ἐκεῖνο πού τὸς ἐπῆ / ρε ὁ ποταμὸς νὰ τὸ βάλου πάλι εἰς τὸ ἴδιον

